

Cartes

Victor Ros Esteve

Família Ros Torrent. blanes.

El nostre pare i espòs en "Victoret" ens va deixar el passat dia 22 d'agost i des de la família volíem agrair a en Raimon Trujillo, de CDC de Palamós, la carta que ens va fer arribar, on descriu el que ha sigut el meu pare dins el partit que tant estimava i pel qual treballava sense rebre res a canvi.

"Us adreço aquestes paraules després de conèixer la pèrdua del nostre amic més convergent, en Victoret. De ben segur que aquestes paraules són subscrietes per tots vosaltres, però en qualsevol cas vull que sigueu conscients del que suposa la seva mort.

Escric aquest correu mentre escolto la cançó de Phil Collins, You'll be in my heart i repassant els records que tinc d'ell me'n ve un a la ment, que és la campanya per les municipals del 2007. En Santi Iglesias i en Victoret em recollien a la porta de l'escola per anar a fer campanya amb l'alatveu d'un cotxe anunciant els actes que la candidatura encapçalada per la Isabel Ruiz realitzava aquell dia. Tots tres, amb un somriure als llavis, recorriem els carrers de Palamós tot cantant la cançó de Convergència. En Victoret ens delectava sempre amb la seva carpeta amb l'històric de candidatures i amb les anècdotes que després de trenta anys al partit tenia en la seva ment. Les explicava a cada trobada, però sempre en tenia una de nova esperant ser escoltada per tots nosaltres.

En Victoret ha estat el premi d'or de les campanyes de CiU a Palamós. Coneixia cada racó on penjar els cartells, passava hores ensobrants -fos qui fos el candidat-, i treballava més que cap membre del partit; trobar una persona així és complicat en el si del partit però a Palamós teníem la més valuosa i des del profund record que ens ha deixat en tots nosaltres, espero que n'hagi estat conscient fins als últims dies de la seva vida del valor que ha tingut per Convergència i per tots els seus companys.

Un lluitador nat per la causa convergent ens feia somriure a l'últim sopar que vam disfrutar amb ell durant la campanya de les eleccions europees d'aquest any 2014 i sempre que passaves pel Mònica i te'l trobaves era un somriure i una xerradeta assegurada.

El trobaré a faltar, el trobarem a faltar i serà una persona que sense cap mena de dubte tindrem en les nostres ments i recordarem cada dia que entrem per la porta metàl·lica i blanca del local de les galeries Carme.

Molt ha estat el que hem viscut amb ell però ara, més que mai, tinguem clar l'objectiu que tenim i treballem per fer-ho possible".

La Diada

M. Àngels Pagès Calvet. Ventalló.

Ha arribat l'hora de celebrar l'onze de setembre, en un moment històric sense precedents i de molta complexitat. Un dia de gran festa per tots els que estimem Catalunya, una bona ocasió per demostrar al món que el seny i el sentit comú ens són propis. La proximitat del 14 N no hauria de ser motiu per desvirtuar la Diada Nacional. La possibilitat de decidir és un dret que hauríem de poder exercir, conèixer què desitgem els ciutadans és fonamental per configurar el nostre futur. Cadascú hauria de poder expressar amb llibertat -amb tota la informació i raonament pertinent- el que creu millor pel nostre país, tenint en compte per damunt de qualsevol estratègia, el bé comú. Ara això sí: no podem oblidar ser respectuosos amb aquelles persones que tenen postures diverses en relació amb Catalunya i el seu encaix amb Espanya.

La moderna tragicomèdia
LLUÍS VILÀ FERNÁNDEZ. LA BISBAL
D'EMPORDÀ.

Ens estem acostumant a conviure amb la dissonància i la incoherència, acceptem amb resignació els fets com si fossin el tarannar natural del món, com quelcom natural i consubstancial a l'essència humana. Ja no són els habituals afers famèlics i bèl·lics d'arreu, l'estupefacció que provoquen les sensacionalistes notícies bomba en l'àmbit polític de casa nostra, i en l'institucional de més enllà, fa augmentar amb més força el predomini del sentiment personal cap la família pròpia vers el sentiment patriòtic summament deteriorat arran de les recents criaturades de la política en el conjunt de l'estat, estem perdent la fe.

Som espectadors d'una guerra tàcita, perllongada en el temps, entre Catalunya i Espanya, la sort és que es tracta d'una guerra mediàtica de la qual en participem tots havent substituït els fusells per la tecnologia domèstica i les xarxes socials per disparar trets contra tothom sense necessitat d'agressió física, que no emocional; estem jugant partides simultànies d'escacs en què cada adversari està esperant l'errada de l'oponent per dinamitar el joc contrari. Ja ho deien els antics clàssics, el món és una tragicomèdia de la qual tots som actors d'una manera o una altra.

No és un 3, és un 5!

Francesc Buixeda Cabré. santa pau.

De les declaracions de l'exvicepresident de la Generalitat Josep Lluís Carod-Rovira, referents a les comissions que, segons sembla, rebia CiU a canvi de les adjudicacions de contractes, manifestant que un alt càrrec de l'esmentada coalició li havia rectificat que no es tractava d'un 3%, sinó d'un 5%. Com pot ésser que avisant en el seu moment ningú li fes cas, i no ho denunciés a la Fiscalia?, segurament perquè en aquell moment formava part del Govern i havia de preservar les retribucions, privilegis i altres del seu càrrec, proporcionats pel tripartit, que per cert ens va deixar endeutats per molt temps. Preguntem, no hi ha cap responsabilitat per encobriment d'un delictes de malversació de fons públics, en les manifestacions de Carod-Rovira?.

Ens indigna i molt, que aquesta continuada malversació de fons públics, no s'hagi destapat fins ara, després que, segons sembla s'establís durant molts anys com una fórmula habitual, i que passant d'unes mans a les altres, es perdés una part pel camí. Tot semblant amb el cas Bárcenas, encara no ha actuat la Fiscalia, solament per la demanda de Manos Límpias, la Justícia ha iniciat la instrucció. Ni el Govern, ni l'Estat han mogut fitxa.

Esperem que tot seguit i finalitzades les vacances judicials, el pes de la Justícia caigui sobre els responsables amb eficàcia i contundència, com ho està fent la Jutge Alaya, fa 3 anys, a Andalusia, tot i els entrebancs en què es troba en la instrucció, igual que el Jutge Ruz en el cas Bárcenas i el Pujol Ferrusola. Aquests casos embruten notablement el tarannà de la ciutadania catalana, i s'han de castigar com més aviat millor, no eternitzant la seva tramitació, ni deixant de banda la reclusió dels responsables, per evitar destrucció de proves i evasió. Si us plau, som-hi ja!